

Saa var der denne Affære med Skibsføreren, som nægtede at udlevere Skibspapirerne og Posten til Direktoratet til Kontroløren, da han kom og forlangte den. Der vilde Ministeren give det Udseende af, at det kunde jo være denne Mands Fejl, han var vel optraadt paa en mindre sømmelig Maade. Men der foreligger aldeles ingen Oplysninger i saa Henseende. Hvis Kontroløren her var optraadt paa en mindre sømmelig Maade, vilde ganske sikkert den paagældende Skibsfører have anført det, men det har han slet ikke gjort, lige saa lidt som der fra nogen anden Side er anført noget om usømmelig Optraeden fra hans Side. Han har ganske vist brugt nogle stærke Udtryk, men vi maa huske paa, at naar en Mand staar i en saadan Stilling, hvor han har Ansvar, og han saa bliver modarbejdet og tillige insulteret fra andre Sider, er det ret forklarligt, at han bruger adskillige stærke Udtryk, og jeg maa sige, at for saa vidt de ere komne til min Kundskab, støtte de sig udelukkende til den Sag, som foreligger. Ud over det er det mig ikke bekendt, at Kontroløren har brugt stærke Udtryk til nogen.

Endelig siger den højtærede Minister, at denne Assistent, som Ministeren kalder ham, tog sin Afsked, og vi fandt jo ingen Anledning til at holde paa ham eller bede ham blive. Det er ogsaa ganske forkert. Man jagede ham væk fra den Plads, han var sat paa, og satte ham som Assistent under den tidligere nævnte Kolonibestyrer. Men fra Pladsen som Kontrolør blev han jaget væk, og som Assistent skulde han altsaa være en absolut underordnet Mand. Som Kontrolør stod han jo direkte under Inspektoratet, ikke under Kolonibestyreren. Han havde for saa vidt en selvstændig Myndighed paa Stedet. Men den Plads jagede man ham altsaa bort fra. Nu vil man forstaa, hvad det vil sige, naar man kender det Forhold, som var mellem Kolonibestyreren og Kontroløren, at det var det samme som at sige til ham: Dig skal vi saamænd nok faa Bugt med, nu flytter vi Dig blot hen til den Kolonibestyrer, saa skal Du nok komme til at holde din Mund. Man vil nok forstaa, at det er ikke noget at byde en ærekær Mand, og at det er ganske forklarligt, at han saa siger: Nej, under de Forhold skal jeg ikke have noget med Sagen at gøre, saa vil jeg hellere indgive Begæring om min Afsked. Saa forlangte han sin Afsked, men det var altsaa først, efter at man havde fjernet ham fra den Stilling, han havde haft.

Jeg ved ikke, om jeg skal opholde mig ved Spørgsmaalet om den Revolver, som den højtærede Minister omtalte; det har jeg ikke omtalt tidligere. Men jeg skal hertil sige, at det er jo ikke forbudt at besidde Skydevaaben oppe i Grønland, tværtimod, Handelsselskabet sælger jo Skydevaaben deroppe. Naar saa Handelsselskabet nægter at befordre Skydevaaben op til denne Mand, der er i denne Stilling, stiller de ham i en Belysning, han ikke kan være tjent med, og det forekommer mig, at han maa være berettiget til at optræde derimod.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om hvorledes de andre deroppe ere optraadte overfor ham, og hvorledes Handelsselskabet ser paa denne Sag, skal jeg tillade mig at oplæse nogle faa Erklæringer, jeg har her. Direktoratet skriver til Kryolitselskabet den 16. Februar 1903 efter at have udtalt, at dette Forhold med Ræveskindene var ulovligt: „Naar Kontrolør Jantzen tilmed faar Vished for, at i alle Tilfælde nogle af Skindene af disse Ræve skulde gøres til Genstand for Handel eller Hjemsendelse, har han ikke alene været berettiget men ogsaa forpligtet til at nedlægge Protest mod denne Trafik og konfiskere Ræveskindene.“ Altsaa, hvis han ikke var optraadt derimod, hvis han ikke havde konfiskeret Ræveskindene, saaledes som han gjorde, havde han svigtet sin Pligt, og saa kunde Ministeren have jaget ham væk af den Grund. Det var det, de andre Kontrolører have gjort, men de have siddet ganske rolig deroppe, og en Del af dem er endogsaa forfremmet til højere Stillinger. Denne Mand gjorde sin Pligt, han troede ikke, den Instruks, han havde faaet, var et Stykke Papir, han kunde behandle ganske efter Forgødtbefindende. Han troede, det var noget, der virkelig skulde overholdes, og han troede, at naar han var eneste Repræsentant for Staten paa det Sted, skulde han hævde Statens Myndighed og overholde den Instruks, han havde faaet. Men saa hedder det i samme Skrivelse: „Da man vel neppe tør gøre sig Haab om, at Forholdet mellem Kontrolør Jantzen og Driftsbestyrer Edwards efter det forefaldne kan restitueres, er man sindet i Aar at ansætte en ny Kontrolør ved Stedet.“ Altsaa i samme Aandedræt, i samme Skrivelse, hvori man siger, at Kontroløren har gjort sin Pligt og været berettiget til at optræde, som han har gjort, giver man ham hans Afsked paa graat Papir. Forholdet skulde restitueres. Det gaar gennem flere Skrivelser, som foreligge deroppe